

ANNA MARIANIS

VANGA

TULEPIIBEL

Vene keelest tõlkinud Toomas Tallo

 VARRAK

Sisukord

Eessõna	9
Vanga, kuulus ja tundmatu	9
Milleks meile salateadmised?	11
1. peatükk. Vanga – inimene ja fenomen	15
Nelikümmend aastat Vanga lähedal	15
Kas Vanga valdas maagiat?	18
Mida Vanga oskas?	21
Seletamatu	25
Aju ja selgeltnägemisvõime	27
Kurjakuulutav ennustus	27
Aju ja teadvus	28
Natalja Behtereva arvamus Vangast	31
2. peatükk. Nähtamatu maailm	34
Me oleme mitmemõõtmelised!	37
Hingedest vestluskaaslased	40
Maailmade vahendaja	42
Teadus ja peenilm	46
3. peatükk. Maa ja kosmose saladused	49
Muistsete tsivilisatsioonide läkitused	49
Atlantis oli tõepoolest olemas	49
Saladuslik aardekirst	51
Mis see oli?	55
Teised maailmad	60
„Kosmoses leitakse elu”	60

Tulnukad planeedilt Vamfim	62
Kõrgemad planeedid	66
4. peatükk. Jumalast ja avataaradest	70
Igavesed küsimused	70
Jumala saadikud	73
5. peatükk. Hing ja ümberkehastumine	76
Hing teisel tasandil	76
Hinge vanus	78
Kas hing saab surra?	79
Hinge evolutsioon	80
Kust ja kuidas hing saabub	82
Ümberkehastumine	82
Kes ja kuidas taaskehastub?	83
Eelmised elud	84
Vanga taaskehastumistest	84
Mälestus eelmistest eludest	86
Õpetus taaskehastumistest algkristluses	88
Milleks on vaja kehastumist maisel tasandil?	90
Inimese täiuslikkuse saavutamiseks ja evolutsiooni maise tsükli lõpetamiseks vajalike kehastuste hulk	92
Kuidas saada geeniuseks. Kehastumised ja talendid	93
Taaskehastumiste eesmärk ja elu mõte	96
6. peatükk. Saatuse ja karma	98
Kust tuleb saatuse	98
Karma – see on energia	104
Sõbrad ja vaenlased	106
Kuidas ja millega luuakse karma	110
Kas saatust saab muuta?	111
„Ärge tahtke liiga paljut”	116
Karma ja ümberkehastumised	120

7. peatükk. Surmast ja surmajärgsest olemisest	123
Mis on surm	129
Kuidas toimub üleminek	133
Vanga surma saladus	134
Valmisolek üleminekuks	138
Suhtumine surnutesse	140
Maapealne ja ülemaine	142
8. peatükk. Apokalüpsis	144
Vanga Tulepiibel	144
Uus õpetus	144
Mis on apokalüpsis	147
Suur ilmutus	149
Milleks on vaja apokalüpsist	150
Indigolapsed – kas kuues rass?	152
„Uued tingimused”	155
Kas apokalüpsis on välja kutsutud?	161
„Inimesed muutuvad tundmatuseni”	164
Kes apokalüpsises ellu jääb?	168
Uued haigused	171
9. peatükk. Venemaa tulevik	174
Ülemaailmsed kataklüsmid ja Venemaa	174
Venemaa taevane kaitsja	177
Mahatma Moria kehastused	186
Uus õpetus	187
10. peatükk. Kuidas saada õnnelikuks	190
Mida on inimestel õnneks vaja	190
Soovide täitumise saladus. Kuidas tegelikult toimib külgetõmbeseadus	193
Maapealse elu eesmärk	195
Meie ja loodus	198

11. peatükk. Kuidas olla terve	203
Tervise toit	203
Mida ja kuidas süüa	203
Mille poolest on lihatoit kahjulik	205
Kasulikud nõuanded	208
Taimede tervistav jõud	211
Mõtteenergia ja tervis	216
Haiguste salajane põhjus	216
Ravimine mõtte jõul	219
Lõpetuseks	223
„Hääl räägib mulle...”	223
Tulepiibel. Küsimused ja vastused	227

Eessõna

Vanga, kuulus ja tundmatu

Vanga fenomen hämmastab ikka ja jälle miljoneid inimesi, sundides neid mõtlema elu tähtsaimale saladusele – tuleviku saladusele.

Kui keegi suudab ennustada tulevikku, kas tähendab see siis, et konkreetset inimest, riiki või kogu maailma ees ootav tulevik peab kuskil juba eksisteerima? Kui nii, siis kas seda saab muuta? Kas võib ise õppida ette nägema seda, mida tulevik meile toob? Selliseid ja palju muid küsimusi tekitab tavalise inimese teadvuses Vanga-taoliste fenomenaalsete inimeste olemasolu.

Agas Vanga ei rääkinud inimestele üksnes tuleviku sündmustest, ta avas neile ka palju sellist, mis juba on olemas, kuid mida harilike inimeste eest varjab saladuse ja teadmatuse linik. Vanga ei piirdunud millestki teavitamisega – ta andis nõu, õpetas ja juhendas oma kaasaegseid, jagas nendega tarkust, mida oli saanud kõrgemate jõudude salaallikast. See polnud enam lihtsalt anne – see oli kõrgeimatelt jõududelt saadud eluülesanne. See polnud juhus, et 13-aastase pimedatudruku prohvetivõimed ilmnesid pärast seda, kui imelises unenäos või pigem nägemuses oli ta ette ilmunud kütkestavalt kaunis, päikesena säravas varustuses ja jumaliku oreooliga ratsanik, kes teatas: „Pole kaugel päev, mil maailm segi paiskub ja inimesi hulganisti hukka saab. Sina hakkad ennustama elu ja surma. Ära karda, ma olen alati sinuga, ja sina hakkad inimestele minu sõnu edasi andma...”

Selgeltnägijaid on olnud igal maal kõigil aegadel, ja mitte vähe. Miks siis just Vanga sai oma nägijavõimega kuulsaks peaaegu kogu maailmas?

Vanga fenomen on ainulaadne selle poolest, et ta prohvetianne ei piirdunud üksnes temalt nõu ja abi otsima tulnud inimeste saatuse ennustamisega. Ta nägi ette tervete riikide ja kogu maailma tulevikku. Selliseid prohvetlikke võimeid pole aga olnud kogu inimkonna ajaloo jooksul just eriti paljudel selgeltnägijatel. Kassandra, apostel Johannes, Ragno Nero, Nostradamus, munk Avel (Vassili Vassiljev), Messing, Edgar Cayce, Vanga ise... ehk olid nad kõik mitte lihtsalt selgeltnägijad, vaid saadikud, kelle vahendusel kõrgemad jõud andsid inimestele teada tuleviku saladusi.

Seda rohkem pakub huvi, mida rääkis maailma tulevikust Vanga, mida ta soovitas, mida õpetas. Tänu Vangaga isiklikult kohtunud inimeste mälestustele võime teada saada rohkesti huvitavat Bulgaaria naisprohveti vaimsest sisemaailmast.

Huvitavaid mälestusi Vangast on meile jätnud Nõukogude kirjanik ja poeet Valentin Sidorov oma tagasihoidliku mahuga teoses „Ljudmila ja Vangelija”.

Kes oleks võinud arvata, et juba 1979. aastal lausus Vanga tulevikukuulutuse, mis seostus Venemaaga ja... esoteerilise õpetuse kui sellisega. Täpsemalt õpetusega, mille töid Venemaale Nikolai ja Jelena Roerich. Nemad olid selle vastu võtnud Šambhala vaimsetelt õpetajatelt, kes nimetasid seda **Agni Joogaks**. Hiljem hakati seda nime-tama ka **Elavaks Eetikaks** ja **Elu Õpetuseks**.

Vanga nimetas seda Tulepiiblik. Kust võis bulgaarlanast selgeltnägija selle õpetuse olemasolust teada saada? Tõenäoliselt rääkis sellest talle kõnealuse õpetuse suur austaja ja järgija Ljudmila Živkova – sotsialistliku Bulgaaria juhi Todor Živkovi tütar. Ljudmilal oli Bulgaaria juht-

konnas kultuuriministri taoline ametiseisund. Nagu teada, oli Ljudmila Živkova väga sõbralikes suhetes Vangaga, kes nimetas teda isegi oma tütrekeseks.

Agas vähe sellest, et Vanga teadis Elu Õpetuse olemasolust, ta ka hindas seda väga kõrgelt ja ennustas sellele suurt tulevikku kogu maailmas.

Seda kinnitavad ka Roerichite õpetuse bulgaarlastest järgijad, Bulgaarias tegutsevate Roerichi seltside liikmed, kes tundsid Vangat.

Meenutame, missuguse hinnangu andis Vanga Šambhala õpetusele:

„Nagu valge lilleke levib see üle kogu maa ja tänu sellele saavad inimesed päästetuks.”

Valentin Sidorov, „Ljudmila ja Vangelija”*

Miks pidas Vanga Tulepiiblit niivõrd tähtsaks?

Ehk mõjutas kiindumus Ljudmila Živkovasse teda nõnda, et ta hakkas Agni Joogat pidama õpetuseks, mis võib päästa kogu maailma?

Vaevalt siiski, et asi oli üksnes Ljudmila mõjus. Vanga oli palju vanem kui Ljudmila Živkova ja elukogemus poleks lasknud tal pimesi järgida oma noore sõbranna vaimseid harrastusi. Pigem oli see ainulaadne võime tungida pilguga minevikku ja tulevikku, tänu millele Vanga suutis objektiivselt hinnata Elu Õpetuses peituvat jõudu.

Milleks meile salateadmised?

Huvitav on see, et paljud teadmised, mida Vanga valdas tänu oma nägijaandele, osutusid väga lähedasteks Tulepiibli põhiteesidele. Tema ilmutused nähtamatust maa-

* Raamatu kordustrukk on välja antud pealkirjaga „Ванга. Россия. 2010, 2012, 2109, 2039”, 2010.

ilmast ja meie maise ilma tulevikust kinnitavad paljuski seda, millest räägitakse Agni Joogas.

Selgeltnägija ise rääkis oma ühendusest nähtamatu maailmaga järgmist:

„Õövaikuses, kui kõik magavad, kuulan ma taevaste sfääride helisid. Kuulen, kuidas taevased kellad iga tund löövad ja kuidas kõik elav nende helinale vastu kajab. Tänu sellele teab iga õis, millal oma kroonlehed avada, ja iga kukk teab, millal kireda.

Kui ma räägiksin kõigest, mida näen, toimuks midagi äraarvamatut. Olen pilgeni täis mulle avatud maailma saladusi, millest ma ei või teile rääkida. See on nagu ääreni täitunud veehoidla. Veel natuke – ja tamm ei pea survele vastu... Ja siis – aidaku meid Jumal!”

Miks ei tohtinud Vanga avada inimestele kõiki teise maailma saladusi, mis talle endale olid kättesaadavaks tehtud? Kes keelas tal neid teadmisi edasi anda? Kas kõrgemad jõud, kes olid usaldanud Vangale erilise missiooni, olid ühtlasi talle teatanud, mida ta võib ja mida ei või oma kaasaegsetele avaldada? Või oli maailmale salateadmiste avaldamise keeld tingitud tollastest ühiskondlikest oludest – sotsialistlikus Bulgaarias valitsenud maailmanägemusest, mida väljapaistev teadlane, neuroloog ja psühhiaater, akadeemik Natalja Behtereva nimetas irooniliselt raudbetoonmaterialismiks?

Kuidas see ka oli, aga tamm, millest Vanga rääkis ja mis takistas teise reaalsuse teadmiste pääsu meie maailma, peaks nüüd olema juba purunenud, vähemalt osaliselt. Pärast sotsialistliku süsteemi kokkuvarisemist tulvas Venemaale ja Ida-Euroopa maadesse kõige mitmekesisema esoteerilise kirjanduse voog. Tõsi, see pole sugugi ühesuguse väärtusega. Inimese vaimsele arengule vaieldamatult kah-

julike maagiliste kultuste teemaliste raamatute kõrval on laiale lugejate ringile nüüd kättesaadavad ka tõelised esoteerilised teadmised, sealhulgas Roerichite õpetus, mida Vanga nimetas Tulepiiblik. See õpetus osutus niivõrd kõikehaaravaks, et hõlmas absoluutselt kõiki esoteeriliste teadmistega seotud küsimusi ja probleeme. Aga... nagu see õpetus oli enamiku inimeste jaoks saladuslik, esoteeriline, nii on see nende jaoks ka jäänud. Sugugi mitte kõik polnud võimelised seda mõistma ja sellest osa saama. Miks? Aga sellepärast, et hoopiski mitte kõik inimesed ei püüdle *põhimõtteliselt* tõeliste teadmiste poole maailma ja inimese kohta. Tõelisest teadmisest pole lihtne osa saada, selleks on vaja arenenud intellekti, jõupingutusi, tööd, tahtet. See on hoopis teine asi kui lugeda oma lõbuks raamatuid Harry Potterist või neile väga sarnaseid „hurraa-raamatukesi” sellest, kuidas hõlpsalt saavutada kõike, mida tahad, kasutades ainult mõttejõudu. Valdav osa inimesi just sellist *populistlikku* esoteerikat eelistabki. Pingutada aju, midagi tõsiselt õppida, analüüsida ja siis veel püüda iseennast täiustada – see pole kõigi jaoks! Enamik eelistab suisutada ennast roosade unistustega oma elu parandamisest ilma oluliste pingutusteta... Umbes nii, et soovis midagi, läkitas mõtte kõiksusesse ja paari nädala pärast saigi, mida soovis! Just nii nagu vene muinasjutus: „Havi käsul, minu soovil...” Ainult selle vahega, et need pole enam lapsed, kes võlujõusse usuvad, vaid juba täiskasvanud onud ja tädid... Aga kui soov ei täitu, siis on nad löödud ega saa aru, miks neil asi ei õnnestunud. Ent kui neil jätkuks arukust ja visadust, et omandada tõelist esoteerilist teadmist, siis nad mõistaksid, milles on asi! Paraku eelistab enamik inimesi magusaid illusioone karmile elutõele. See ongi põhjus, miks Tulepiibel praegugi, olles maailmas laialdaselt kättesaadav, ei avane sugugi mitte kõigile, isegi mitte neile, kes on salateadmistest huvitatud.

Aga kui palju on neid, kes üldse mitte millegi vastu huvi ei tunne, välja arvatud majanduslik heaolu, edu vastasoo juures ja mingid primitiivsed meelelahutused. Ent ikkagi puruneb ükskord vaimsete teadmiste eituse tamm ka nende jaoks, keda need teadmised üldse ei huvita. See juhtub, kui uskuda kogu maailma kõiki prohveteid, sealhulgas Vangat, üsna peatselt. Ja see toimub Piiblis apokalüpsiseks nimetatud sündmuste aegu... Apokalüpsise saabudes peavad kõik, isegi kõige ägedamad skeptikud ja inimesed, kes ei huvitu mitte millestki vaimsest, mõistma, et tavatu maailm eksisteerib ja tungib teatud hetkedel võimukalt inimsaatusesse, toimides nendega meie tahtmist küsimata. Ja siis juba tõepoolest, nagu ütles Vanga – aidaku meid Jumal!

Aga kui hästi järele mõelda, siis aitab Jumal inimesi alati õigel ajal. Selle jaoks teevadki teadjad, mõttetargad ja vaimsed õpetajad meile kättesaadavaks uusi õpetusi ning koos nendega teadmist, mis ja miks hakkab lähiajal Maa peal toimuma, kuidas ees ootavale vastu minna ja mida teha, et mitte osutada pöördeliste sündmuste ohvriks.

Meie ajajärgu inimestele saab selliseks õpetuseks Tulepiibel. Vanga teadis seda ja sellepärast ennustaski ühes oma ettekuulutuses, et sellele õpetusele on määratud päästa maailm... Ja mis kõige huvitavam – Vanga ebatavalised võimed ning paljud tema ideed ja ettekuulutused osutusid Tulepiiblis kirjutatu elavaks illustratsiooniks, aga vahel ka omamoodi tõestuseks selle õigsuse kohta. Seda rohkem pakub huvi teada saada, millest räägib see õpetus, milliseid soovitusi ja hoiatusi see inimestele annab...

Aga enne Tulepiibli poole pöördumist püüame mõista, missugune oli Vanga inimesena ja fenomenaalse ande kandjana.

1. peatükk

Vanga – inimene ja fenomen

Nelikümmend aastat Vanga lähedal

Üks Vanga kauaaegne tuttav, ta ebatavaliste võimete tunnistaja Dragomir Gigov on talletanud tema kohta huvitavaid mälestusi. Sellel mehel oli võimalus suhelda selgelt-nägijaga ja jälgida tema hämmastavaid võimeid tervelt neljakümne aasta jooksul. Gigov sai Vangaga tuttavaks 1948. aastal, mil ta määrati jaoskonnarstiks Marikostinovo külla, mis ei jää kuigi kaugelt Petritši linnakesest, kus elas kuulus selgetnägija.

Gigov eristas oma mälestustes, nagu ta ise väljendus, naist nimega Vanga ja Vanga fenomeni. Ta toonitas, et Vangas oli kaks poolust: üks oli tema inimlik isiksus, teine aga talle osaks saanud ebatavaline anne, fenomen, mille loomust ametlik teadus ei suutnudki seletada.

Vanga elukäigu kohta kirjutab Dragomir Gigov:

„Kuni 1965. aastani reisis ta koos õega ringi, sõitis puhkusele, külastas tuttavaid, pärast oli aga hõivatud kurnava rahateenimise süsteemiga. Tema jutule pääsemiseks tuli end kirja panna mitmekuisesse, vahel isegi aastasesse vastuvõtu järjekorda. Kas keegi küsis ka tollal, kuidas see kõik mõjutab

Vanga kui naise tervist, enesetunnet ja hingeseisundit, seega ka Vanga fenomeni jõuvarusid?

Ülepinge lõppes insuldiga. Vanga haigestus, aga võitis haiguse.”

Gigov rõhutas, et Vanga ebatavaline anne on hoopis teine asi kui naine ise.

„Ma kirjutan naisest nimega Vanga ja Vanga fenomenist. Need on kaks eri nähtust, kuid omavahel tugevas seoses. Vanga on harilik inimene nagu me kõik. Ta on täiesti pime, aga mitte peaaegu pime, nagu mõned väidavad. Tal on terane mõistus ja haruldaset hea mälu. Noorena armastas ta naerda ja naljatada. Ta on väga religioosne. Kõrge moraal ei luba Vangal valet rääkida ja vahel võib ta näida isegi viisakuseta, kui ta ühele või teisele inimesele tõtt näkku ütleb. Samas on ta väga taktitundeline ja delikaatne, kui näeb, et abiotsijaid või nende pereliikmeid ootavad ees hädad ja õnnetused.”

Dragomir Gigov,

„Vanga. Nelikümmend aastat tema kõrval”*

Dragomir Gigov jättis meile mälestused ka selle kohta, kuidas Vanga töötas, kuidas avaldus talle omane ainulaadne nägijaanne.

„Vestled temaga, naljatad, ta naerab, aga tarvitseb vaid lausuda: „Vanga, palun vaata seda suhkrutükki, ma olen mures...”, kui ta jääb vait, keskendub sisemiselt ja parema käe sõrmedega suhkrutükki kompides või sõrmi suhkrupeotäiesse surudes hakkab rääkima. Räägib ladusalt, kuigi vahepeal ei saa arugi, millest ta räägib. Vanga muutub justkui oma fenomeni mikrofoniks ja annab edasi, mida kuuleb oma

* Гигов Д. „Ванга: сорок лет рядом” – Наука и религия, 1990, 8,

sisemuses, kirjeldab mingit juhtunud või ees seisvat sündmust nagu pilti, mida ta on näinud. Suhkrust, mis on öösel inimese padja all olnud, saab Vanga informatsiooni tema minevikust ja tulevikust.

Olles esitatud küsimusele põhjaliku vastuse andnud, lülitab ta fenomeni välja nagu raadioaparaadi ja jätkab katkenud vestlust.”

Gigovi tunnistuse järgi oli Vanga nägijaanne naisele raskeks koormaks. Ta rääkis ka ise, et paljud kadestavad teda, isegi omaksed, aga nad ei mõista, milline taak see võime talle tegelikult on. Veidi enne surma, lähedastele justkui vaimset testamenti jättes, rääkis Vanga: „Ma olen haige ja lahkun varsti teie seast... Ärge kadestage mind mitte millegi pärast, hoopis nutke minu elu pärast, sest selle koorem oli mulle väljakannatamatu.”

Inimestega suheldes muutus Vanga tahtmatult oma nägijavõime vangiks. Selgeltnägija juurde tulid need, keda vaevasid rasked probleemid, kes tahtsid teada, mida teha neid tabanud hädade ja õnnetuste vastu või kuidas vähemalt kergendada oma muret. Oma sise-mise pilguga abiotsija seisundit läbi valgustades võttis Vanga vastu informatsiooni, aga koos sellega sai kaasa õnnetusest vaevatud inimesest lähtuvate negatiivsete emotsioonide raskuse. Tema juurde nõu ja abi küsima tulnud inimeste kannatused kajastusid raskelt Vanga hingeseisundis.

Gigov meenutab:

„Inimlike murede ja hädadega seotud kriitilistes, dramaatilistes olukordades langes ta ülepingutusest transsi, kaotas teadvuse. Ma nägin seda kahel korral. Teadvusele tulles tam-mus kohapeal, rääkis erutatult, aga pärast küsis ise, mis ta oli rääkinud. Tihti kaebas ta mulle: „Milles ma süüdi olen,

et pean võõrad hädad enda peale võtma? Kas on võimalik taluda kõiki inimlikke kannatusi?”

Nii Vanga eluajal kui ka pärast tema surma oli inimesi, kelle arvates oleks võinud teda pühakute kilda arvata. Vanga oli tõepoolest väga religioosne ning enne surma ehitas ta abivajajate poolt talle annetatud rahade eest kodulinnas Rupites Püha Petka kiriku. Ent vastuseks ettepanekutele arvata teda pühakute hulka lausus: „Ma ei ole pühak, ma olen märter.” Ja sellega oleks raske mitte nõustuda.

Kas Vanga valdas maagiat?

Nagu selgub, oli kuulsal bulgaarlannast prohvetil austajate kõrval ka pahasoovijaid, kes levitasid püüdliselt kuulujutte, et selgeltnägija olevat nõid ja et kõigi tema sooritatud imede puhul olevat mängus tumedad jõud. Muidugi olid need kuulujutud täielikud väljamõeldised, ajendatud kadedusest või lihtsalt rumalusest. Vanga ise eitas oma seost mis tahes nõiakunstiga, ka valge maagiaga. Ta rääkis, et aitab inimesi üksnes palve jõul, pöördudes Jumala poole.

Tõsi, on ka teateid selle kohta, et Vanga ei piirdu- nud üksnes nõuannetega inimestele, kes temalt raskes olukorras abi otsisid, ja teisest maailmast saadud sõnumite edastamisega. Mõned kinnitavad, et ta tegutses ka tervendajana, aidates inimesi mitmesuguste tervisehäädade puhul. Ja seejuures olevat selgeltnägija kasutanud mõningaid kombetalitusi, mis meenutasid valge maagia riitusi.

Näiteks selleks, et aidata naistel, kelle rasedus lõppes nurisünnitusega, last saada, kasutas Vanga järgmist rituaali. Abiotsijail, kes olid juba üle elanud nurisünnitusi

ja kes kartsid nende kordumist, soovitas ta uuesti rasestudes tema juurde tulla ning võtta kaasa nukk ja mähkmed. Kui naine siis tuli, sooritas Vanga erilise riituse. Ta laskus põlvili, mähkis nuku sisse, seejärel vabastas mähkmetest ja sosistas midagi selle kohal. Pärast seda rituaali naistel nurisünnitused enam ei kordunud, rasedus kulges normaalselt ja päädis terve lapse sünniga.

Seda kombetalitust kasutas Vanga rohkem kui üks kord. Räägitakse, et ta aitas paljudel naistel korduvaid nurisünnitusi ära hoida.

Ent see fakt iseenesest, et Vanga sooritas mõningaid rituaale, ei tähenda, nagu oleks ta oma praktikas abi otsinud nõiakunsti elementidest. Lõppude lõpuks sooritavad ju ka õigeusu vaimulikud kombetalitusi ja rituaale nii kirikus jumalateenistustel kui ka usklike kodudes. Nii et mingisuguste rituaalide kasutamine ei näita üldse selgelt-nägija seost maagiaga.

See polnud juhus, et Vanga toonitas Tulepiibli tohutut ülemaailmset tähtsust. See õpetus oli kooskõlas tema isikliku maailmavaatega, mille ta oli saanud kõrgematelt jõududelt, oma taevastelt õpetajatelt. Aga Tulepiiblis, nagu kristluseski, mõisteti karmilt hukka tegelemine mis tahes nõiakunstiga, ka valge maagiaga, ja räägiti nõidumise hirrsatest tagajärgedest mitte ainult nende inimeste jaoks, kes sellega tegelevad, vaid ka kogu inimkonna jaoks. See õpetus räägib maagiast ja nõiakunstist järgmist:

„Mitte maagiat, vaid jumalikku inspiratsiooni pakkusid meile igiammustest aegadest pärandatud õpetused. Kui kõrgeim osadus hakkas katkema, siis võtsid maise ilma inimesed ise kasutusele maagia kui vägivaldse vahendi selle taastamiseks. Aga nagu igasugune vägivaldsus, pääbib ka maagia kõige tumedamate ilmingutega. Tegelikult on musta ja valge maagia vaheline piir iseenesest tabamatu. Seepärast tuleb

teel tuleviku poole igasugune maagia kõrvale heita. Ei maksa unustada, et maagia iidsete meetodid olid seotud teistsuguste eluvormidega. Maagia põhineb ju tehniliste tingimuste täpsel järgimisel, aga kui kõik eluavaldused muutusid, siis pidid ka maagia tagajärjed teisenema. Nii see juhtuski, ja see on ka põhjus, miks tänapäevane maagia on mässanud ennast nekromantiasse ja muudesse madalatesse ilmingutesse. Kõik, kes õpivad vormelite mehaanikat, ei anna endale aru, et see oli kirja pandud hoopis teistmoodi tarvitamiseks. Peale selle unustatakse täiesti, et kõiki tingimusi ja kõrgemaid vormeleid üldse kirja ei pandudki, ja kui need ka üles tähendati, siis selliste sümbolitega, mille mõte jääb tänapäeval ähmaseks. Seetõttu jõuavad tänapäevased maagiauuringud mõttetusse skoolistikasse või siis langevad musta missa tasemele. See pärast rõhutamegi, kui tähtis on loobuda maagiast. Las see jääda tumedatele nekromantidele. Liiga palju on Maa peal seestumist*. Ainuõige tee suurele ühtsusele kulgeb südame kaudu. Mitte mingisugune vägivaldsus ei tohi seda tuleteed määrada. Kas inimesed tõesti arvavad, et tumedaid jõude saab karistamatult välja kutsuda! Ja mismoodi selline väljakutsumine võib elu parandada? Keegi ei oska öelda, mis kasu võib olla nekromantiast või kelle südant see on ülendanud. On vaja pöörduda otse suure ühtsuse teele, mis annab tervist hingele, ja sedakaudu jõuate ka kehalisele tervisele. Maagiast loobumine on helge tähis rahu teel.”

„Tulemaailm”, II osa, 249

* Seestumine tähendab sellist seisundit, mille puhul kontrolli inimese teadvuse üle on hõivanud negatiivne astraalne nähtumus (või nähtumused). Sageli imbub selline nähtumus inimese aurasse (biovälja), ammutades vampiirina inimese astraalkeha energiat. Seestumist on rahva seas juba ammustest aegadest täheldatud ja sellevastase abinõuna on tekkinud eksortsism (kurjade vaimude ehk deemonite väljaajamine inimese kehast). Seda on praktiseeritud sisuliselt kogu maailma kõigis vanades usundites. – *Autori märkus.*